

Wat is de Schilderswijk waard?

26 oktober 2021

Buurthuis De Mussen trekt na ruim 10 jaar krimp keihard aan de bel. Terwijl veel instellingen inflatiecorrectie op subsidie krijgen, krijgt De Mussen dat niet. Dat betekent jaarlijks inleveren op de kwaliteit van wijk en bewoners. Dat terwijl ex-wethouder van Alphen na het Schilderswijkrapport over de rellen beloofde in jongerenwerk in de wijk te investeren.

Van Alphen is weg, het rapport in een la verdwenen en het gesprek gaat nu om salaris van het Mussen-management. Of bestuur en management maar op willen stappen alsof zij en hun CAO-salarissen het probleem zijn. Stijgende CAO-lonen zijn geen probleem, dat De Mussen voor veel extra werk jaarlijks veel extra geld binnenhaalt ook niet. Feit is dat al jaren gekort wordt.

Met De Mussen gebeurt wat vaker gebeurt in de Schilderswijk. Stedelijk beleid zorgt dat veel wijkorganisaties naast elkaar overleven met te weinig geld. Dat gebeurt in een wijk waar veel mensen in armoede en onzekerheid leven. Een wijk waar overbewoning afbrandt, waar jongeren tuig genoemd worden, waarover de krant schreef dat bewoners zich misdragen op de markt en prompt tram 6 werd stilgelegd. Een wijk waar 30% van de bewoners een Minder-Minder achtergrond heeft, een wijk die de overheid zelf in stand houdt. Een wijk waar mensen geloof in een overheid en een vaccin verliezen, het is immers toch nooit goed.

Na de hitte van 2020 kreeg de Schilderswijk in 2021 waterspeelgoed voor kinderen. Extra jongerenwerkers hebben we niet gezien. Het Cultuuranker van de wijk is met 1,5% versterkt. De dialoog naar aanleiding van het rellenrapport is afgelopen zomer al gesmoord. De Mussen hoort nu dat het geld verkeerd uitgeeft terwijl dat jaarlijks minder waard wordt. Hierover moet het gesprek gaan in de Raad: Zorgt de stad goed voor alle bewoners? Komt de overheid beloften aan de Schilderswijkers na? Is het stadsbestuur van Vrede en Recht in deze betrouwbaar?

En wie toch over De Mussen en de besteding van subsidie wil praten: Jarenlang is bezuinigd op welzijnswerk en is er gefuseerd tot er maar een instelling over was. Het gemeentelijk advies om de Mussen en zijn gebouw van 3 miljoen maar weg te geven aan deze welzijnskoepel lost geen probleem op, er blijft gewoon nog minder over. Een buurthuis dat onderneemt en geld meerwaarde geeft is een voorbeeld voor anderen, maar dat lijkt niet gezien te worden.

De Mussen is niet dankzij maar ondanks de overheid ontstaan. In 100 jaar hebben Europa, fondsen en mecenasen van activiteiten in De Mussen goeddeels betaald en de gemeente deed mee. De Mussen is een ondernemend buurthuis waar welzijnsland van kan leren. En in een stad met grote verschillen en kansen per wijk een gevarieerd welzijnsland belangrijk.

De Schilderswijk kent parels van sociaaldemocratie; stadsvernieuwing, sociale woningbouw, twee zelfstandige buurthuizen, speelplekken, een wijktheatertheater. Zo zorgt een stad voor mensen in zwakkere posities en draagt de stad bij aan vrede en recht voor al haar inwoners. En hierover zou het gesprek in de gemeenteraad moeten gaan; wat is het waard om een wijk met mensen die in crisistijd in ziekenhuizen en op de tram werken te bieden wat in een schatrijk land nodig en beschikbaar is?

Harrie van de Louw/ directeur van theater De Vaillant